

RESUMS
ESTUDIS I NOTES

Pere Anguera, *Eduard Toda i Poblet, al segle XIX*

En aquesta dissertació, llegida a Poblet el maig de 2005 a propòsit del 150è aniversari del naixement d'Eduard Toda (1855-1941), es planteja l'origen de l'interès de Toda per Poblet, es ressegueix el paper que aquest autor jugà en la Renaixença i es repassen les seves importants obres sobre el monestir —fruit de la seva dedicació a la recerca i a la divulgació de notícies pobletanes iniciada en 1870 i que culminà el 1935—, centrant-se en les publicades durant el segle XIX.

M. Carme Bernal i Creus, *Mística i espiritisme: la fasciació per l'altra riba. Amàlia Domingo Soler i Eulàlia Anzizu i Vila*

Repàs de les figures d'Amàlia Domingo Soler (1835-1909) i d'Eulàlia Anzizu i Vila (1868-1916) i aproximació al seu pensament i a la seva obra que no han estat prou estudiats ni valorats. L'una, lliurepensadora i espiritista, és autora d'articles periodístics, de memòries, de narracions de ficció i de poesia; l'altra, de família benestant emparentada amb Eusebi Güell i monja clarissa al monestir de Pedralbes de Barcelona, és bàsicament una poeta mística encara

que és autora d'opuscles, de treballs d'història, de biografies i d'obres hagiogràfiques diverses.

Abelard Saragossà, *Per a un estudi de la sintaxi de Jacint Verdaguer*

Aguiló, segons Mila Segarra, tenia una ideologia lingüística francament envejable: alhora que tenia en compte tota la llengua, focalitzava la llengua viva i pretenia recuperar la dignitat de la llengua medieval. Aguiló i Verdaguer tenien unes fortes relacions. Dins d'aquest marc, doncs, es reflexiona sobre la llengua de Verdaguer per veure si hi ha factors sintàctics que donen suport a la valoració anterior. L'objectiu final del treball és contribuir a millorar la llengua culta actual, i mai esmenar l'obra de ningú. Es repassen els constituents sintàctics de la prosa de Verdaguer que ara no s'usen o que no s'usen bé, les interferències negatives del castellà escrit i els constituents l'ús dels quals no és uniforme o no és clar en la llengua culta actual. Amb una base de partida probablement molt mins, l'esforç lingüístic que va fer Verdaguer fou molt gran i anava molt ben encaminat, cosa que va desembocar en uns resultats immensos. Realment, l'objectiu immediat d'aquest article és contribuir a conèixer, assimilar i practicar els fruits lingüístics eficaços de Verdaguer.

TEXTOS

Manuel Jorba, *Miscel·lània igualadina: els poemes de Jacint Verdaguer i de Josep Maria Serra i Marsal al Sant Crist d'Igualada i altres textos*

Contribució a l'establiment de les variants del sonet al Sant Crist d'Igualada de Verdaguer, a partir d'un autògraf desconegut i d'una carta coetània dels dos autògrafs existents. Precisions sobre la relació de Verdaguer amb l'igualadí Josep M. Serra i Marsal, autor del poema *La Bandera del Sant Crist*, que s'edita juntament amb cartes i altres documents que en precisen la recepció, així com sobre la participació de Serra i Marsal en el certamen literari organitzat entre 1879 i 1893 per la Secció Catalanista de la Joventut Catòlica de Barcelona i l'orientació ideològica del certamen.

M. Carme Mas, *Dolors Monserdà. Notes autobiogràfiques*

En aquest breu article es dona notícia d'unes *Notes autobiogràfiques* manuscrites de Dolors Monserdà (1845-1919) en què l'autora focalitza sobre els aspectes més destacables de la seva obra. Les notes formen part dels documents conservats en l'arxiu familiar Riera Cunill. Són uns notes sense datar que podrien haver estat la base del text que intro-

dueix l'autora en el núm. 18 de «Lectura popular». Un i altre text són transcrits en els annexos, atès el seu interès documental.

Ramon Pinyol i Torrents, *Uns textos necrològics verdaguerians oblidats: els del recordatori de Florentina Malató (1900)*

El recordatori de l'enterrament de Florentina Malató de Montaner (1900), preparat per Jacint Verdaguer, conté dotze peces breus, de les quals algunes foren aprofitades de poemes ja publicats i unes altres provenen de textos desconeguts aleshores, alguns escrits expressament per a l'ocasió. Després de la mort del poeta, alguns dels textos no publicats es van donar a conèixer, però quatre han romàs inèdits fins avui. Es publiquen tots els versos del recordatori i s'assenyalen en cada cas les circumstàncies d'edició corresponents.

Llorenç Soldevila i Balart, *Contribució a l'epistolari verdaguerià: tres cartes inèdites*

Presentem tres cartes fins ara desconegudes adreçades a Jacint Verdaguer. Cronològicament comprenen els anys 1886 i 1896, aquells que van de la plenitud del seu reconeixement social a l'etapa d'anihilament. Una, adreçada per Joa-

quim Morello ens documenta l'estada del poeta a Banyoles, abans de pujar al Santuari del Mont; les altres dues palesen l'interès i admiració que alguns compositors, en aquest cas Marià Viñas, tin-

gueren per l'obra poètica de Verdaguer. Totes tres ajuden a complementar la visió de complicitats i relacions que el poeta va tenir amb persones públiques i anònimes del país.

ABSTRACTS STUDIES AND NOTES

Pere Anguera, *Eduard Toda i Poblet, 19th-century works*

This dissertation, read in Poblet in May 2005 on the 150th anniversary of the birth of Eduard Toda (1855-1941), looks at Toda's early interest in Poblet and traces his role in the Renaixença, reviewing his important works on the monastery—resulting from his research and publications dealing with Poblet from 1870 to 1935—and focusing on those appearing in the nineteenth century.

M. Carme Bernal i Creus, *Mysticism and spiritualism: fascination with the farther shore. Amàlia Domingo Soler and Eulàlia Anzizu i Vila*

The thought and works of Amàlia Domingo Soler (1835-1909) and Eulàlia Anzizu i Vila (1868-1916) are taken up here, having till now been unduly neglected. The former, freethinking and spiritualistic, authored newspaper articles, memoirs, narrative fiction and poetry; the latter, from a well-to-do family related to Eusebi Güell who entered the

Poor Clares convent at Pedralbes, Barcelona, was essentially a mystic poet, although she also wrote opuscles, historical essays, biographies and several hagiographical works.

Abelard Saragossà, *An approach to syntax in Jacint Verdaguer*

Mila Segarra has noted that Aguiló subscribed to a remarkable ideology of language. While taking into account the language in its entirety, his focus was on living language as he sought to recover the dignity of medieval idiom. Aguiló and Verdaguer's relationship was a very close one. From this perspective, we reflect on the language of Verdaguer to determine whether syntactic elements might suggest that Verdaguer follows in this line. The final aim of this paper is to shed critical light on present-day literary language in a positive sense, dealing with syntactic elements in Verdaguer's prose that have fallen out of use, or are used improperly, inopportune interference from written Spanish, and usages that are inconsistent or equivocal in present-day literary language. Beginning with what were surely

threadbare resources, Verdaguer successfully carried out an enormous task of considerable impact on the language. A more

immediate aim of this article is to foreground Verdaguer's contribution with a view to its practical application.

TEXTS

Manuel Jorba, Igualada
Miscellany: poems by Jacint Verdaguer and Josep Maria Serra i Marsal to the Holy Christ of Igualada and other texts

This contribution toward determining the variants of Verdaguer's sonnet to the Holy Christ of Igualada takes into account an unknown manuscript and a letter that is coetaneous with the two manuscripts already known. Details are given concerning Verdaguer's relationship with the Igualada poet Josep M. Serra i Marsal, author of the poem *La Bandera del Sant Crist*, appearing with letters and other documents shedding light on its reception as well as Serra i Marsal's entries in the literary competitions held between 1879 and 1893 by the Secció Catalanista de la Joventut Catòlica, Barcelona, and the competition's ideological leanings.

M. Carme Mas,
Dolors Monserdà.
Autobiographical notes

This brief article reports on the *Notes autobiogràfiques* manuscripts by Dolors Monserdà (1845-1919) in which she focuses on the salient aspects of her work. These notes are part of the documents

conserved in the Riera Cunill family archives. They are undated and may have been the basis for the text introducing the author in issue number 18 of «Lectura popular». The original documents are transcribed in the annexes for reference

Ramon Pinyol i Torrents,
Forgotten necrological texts by Verdaguer: in memory of Florentina Malatò (1900)

The funeral memento dedicated to Florentina Malatò de Montaner (1900), prepared by Jacint Verdaguer, features twelve short compositions, some taken from poems already published, others from previously unknown poems, and still others written specially for the occasion. Some of these unpublished texts came to light after Verdaguer's death, but four have remained unknown until today. The poems are included here in their entirety, along with publishing details specific to each.

Llorenç Soldevila i Balart,
Contribution to the Verdaguer letters: three unpublished letters

These three letters addressed to Jacint Verdaguer have been unknown up

to now. They range chronologically from 1886 to 1896, from the peak of Verdaguer's literary career to the depths of the crisis period. One letter, addressed by Joaquim Morello, documents Verdaguer's sojourn at Banyoles before he set out for the sanctuary of La Mare de Déu

del Mont; the other two reveal the interest in, and admiration for Verdaguer's work on the part of another among many composers, Marià Viñas. All three letters shed further light on Verdaguer's relationships and relations with compatriots of his from all walks of life.